

vilde rette sig. Man har ment, at ogsaa disse Forhold burde kunne indankes for Nævnet, idet man ikke kan være sikker paa, til hvilken Side det ellers vil slaa.

Dette er det væsentligste af, hvad jeg har ment at maatte bemærke til dette Lovforslag. Det er mig bekendt, at der vil fremkomme et Ændringsforslag vedrørende Indløsningen af Præstegaardsbygninger. Jeg hilser med Glæde, at dette Ændringsforslag kommer. Naar dette Forhold ikke er berørt i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Kommissionen, har det sin Grund i, at det laa udenfor den Opgave, som egentlig var stillet Kommissionen. Jeg skal forbeholde mig at komme tilbage til dette Ændringsforslag ved anden Behandling.

Jeg vil endnu en Gang anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting. Jeg tror, det vil vinde almindeligt Bifald i de sønderjydske Landsdele, naar denne Lov allerede kan begynde at gøre sine Virkninger gældende til 1. Januar.

Hauge: Jeg skal heller ikke modsætte mig, at dette Lovforslag bliver fremmet saa hurtig som paa nogen Maade muligt og saaledes, at det kan blive gjort færdigt, inden Rigsdagen slutter sit Arbejde for indeværende Aar. Lovforslaget vedrører jo Forhold, der har stor Interesse for en hel Del Mennesker, og jeg forstaaer meget vel, at disse kan ønske de omhandlede Forhold tilrettelagt i saa god Tid, at de fra 1. Januar 1921 kan komme ind under de nye Forhold. Men jeg maa dog sige, at saaledes som Lovforslaget her foreligger for det høje Ting, er det af den Beskaffenhed, at kun faa Medlemmer vil være i Stand til virkelig at danne sig nogen begrundet Mening om, hvorvidt Lovforslaget er, som det bør være, eller ikke. Jeg for min Del er i alt Fald ikke i Stand til at afgøre det. Jeg kan vel sætte mig ind i Lovforslagets Teknik, læse af de forskellige Paragraffer, hvad det er, man tilsigter, jeg kan danne mig et Skøn, men ogsaa kun et løseligt Skøn, over, hvad det hele betyder. Jeg kan forstaa, at ifølge Lovforslagets § 1 skal alle Forpagtnings- og Lejefgifter af fast Ejendom, Jagt og Fiskeri fastsættes af et Nævn efter dette Nævns særlige Skøn i de enkelte Tilfælde. Og jeg kan forstaa, at det er Meningen, at der skal fastsættes efter bestemte Kurser Aftægtsydelser i Penge, Grundbyrdeydelser og andre vedvarende eller for ubestemt Tid gældende Pengeydelser. Alt dette kan man læse sig til i selve Lovforslaget, men jeg har ingen

Mulighed for at bedømme, om Lovforslaget tager alt det med, som egentlig burde tages med i denne Sammenhæng. De Forhandlinger, der er førte i en Kommission, som har været nedsat, faar man kun meget lidt at vide om i de Bemærkninger og Bilag, der ledsager Lovforslaget. Jeg ser af Kommissionens Indstilling, at der har været Uenighed i Kommissionen om et bestemt Spørgsmaal. Det ses ikke, paa hvilken Maade Kommissionen har delt sig, og det ses heller ikke, at det Mindretal, der har været, til syvende og sidst har gjort sin Indflydelse gældende paa nogen positiv Maade. Det undrer mig noget, at Ministeriet har haft den Opfattelse af Sagen, at naar man skulde nedsætte en Kommission paa 10 Medlemmer til at forberede denne Sag, var det nok, naar man blot lod eet Medlem af Rigsdagen, af dette høje Ting, træde ind i denne Kommission, et Medlem af Regeringspartiet. Det forekommer mig, at man derved paa Forhånd udelukker de andre Partier i Rigsdagen fra at faa det Forhaandskendskab til Sagen, som i et Tilfælde som dette er absolut nødvendigt, for at man overhovedet kan danne sig en virkelig velbegrundet Mening om Lovforslaget.

Jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig Lovforslagets Fremme — paa ingen Maade! Jeg vilde have foreslaaet at nedsætte et Udvalg, hvis der havde været Tid dertil, men jeg hører nu, at det er strengt paakrævet at faa Lovforslaget gjort færdigt saa hurtig som muligt; og jeg skal derfor af Hensyn til de paagældende nede i Sønderjylland afstaa fra at forlange Udvalg nedsat. Men jeg vil stærkt betone, at jeg finder, at den her benyttede Form for Kommissionens Nedsættelse til Fremme af Lovforslag af denne Karakter er ganske ejendommeligt. Den maa nødvendigvis medføre, at de Partier, der er udelukkede fra gennem et saadant Kommissionsarbejde at faa noget Kendskab til Sagen, maa sige: Ja, vi kan ikke bedømme, om Lovforslaget, som det her foreligger, er rigtigt eller ikke, vi maa stemme for det i den Tro, at de Mænd, der har været valgte til at forberede Arbejdet, har fundet det rette; men nogen sikker Viden derom kan man ikke have. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem Hr. Refshauge er en udmærket Repræsentant for Sønderjyderne, men det er dog muligt, at hans hele sociale Stilling er af den Beskaffenhed, at der kunde være Ting, som han har overset eller ikke har haft en saadan Forstaaelse af, at vi andre vil føle os fuldt ud tilfredsstillede derved. Man faar heller